

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J.F.Kennedyja 11

P-2228/2025.-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu ovog suda Beatrix Crnogorac, u pravnoj stvari tužitelja: Stečajna masa iza Zagrebački voćnjaci p.z. - u stečaju, Rakitovec, Rakitovec 244b, OIB: 77893957751, a kojeg zastupa stečajni upravitelj Krešimir Fučkar, Braće Radića 63, 33520 Sladojevci, a kojeg zastupaju odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Sonja Conjar, Domagoj Vuković i Anja Perković iz Slavenskog Broda, Pilareva 18/II, protiv tuženika: MARIO DI GUSTI, Staro Čiče, Velikogorička 14, OIB: 82034064646, kojeg zastupaju Domagoj Ilić i Srećko Ilić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o. iz Zagreba, Smičiklasova 18, radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 12. lipnja 2026. u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, s objavom dana 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se osnovanom osporavanjem tužitelja Stečajna masa iza Zagrebački voćnjaci p.z. - u stečaju, Rakitovec, Rakitovec 244b te da ne postoji tražbina tuženika Mario Di Gusti, Staro Čiče, Velikogorička 14, OIB: 82034064646 prema tužitelju Stečajna masa iza Zagrebački voćnjaci p.z. - u stečaju, Rakitovec, Rakitovec 244b, u iznosu od 26.743,64 eur/201.500,00 kn kao tražbina prvog višeg isplatnog reda.
- II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.406,25 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu u kojoj navodi kako je u stečajnom postupku koji je otvoren nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-3461/21, tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio tražbinu u iznosu od 26.743,65 eur/201.500,00 kn kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda, a u prilogu prijave tražbine dostavio je Ugovor o radu. Tuženik uz prijavu tražbine nije dostavio obračun plaće niti JOPPD obrasce. Stečajni upravitelj tužitelja je od Porezne uprave,

a po primitku prijave tražbine tuženika pribavio JOPPD obrasce, a koji obrasci predstavljaju ovršnu ispravu.

Na ispitnom ročištu održanom dana 24.05.2022. stečajni upravitelj je u cijelosti osporio tražbinu tuženika u iznosu od 26.743,65 eur/201.500,00 kn iz razloga, jer je iz pribavljenih JOPPD obrazaca razvidno da je tuženiku isplaćena plaća, dakle da je prijavio nepostojeću tražbinu pozivajući se na ovršnu ispravu JOPPD obrasca, koji zapravo dokazuje suprotno tj. da mu je tražbina ispunjena. Ujedno je stečajni upravitelj tužitelja istaknuo da je sporan i ugovorni odnos tj. ugovor o radu tuženika, temeljem kojeg je primio isplatu plaća, a to iz razloga, jer je isti protivan odredbama statuta tužitelja, jer je tuženik sam sa sobom bez potrebnih ovlaštenja sklopio ugovor o radu. Kako za osporenu tražbinu formalno postoji ovršna isprava, to je rješenjem VTS RH br. PŽ-3781/2022-2 od 14.09.2022. tužitelj upućen u parnicu protiv tuženika radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine.

Stoga imajući u vidu navedeno, tužitelj je u roku prema izreci rješenja VTS RH br. PŽ-3781/2022-2 od 14.09.2022. pokrenuo ovu tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine.

Tužitelj smatra da je tuženikova tražbina neosnovana iz razloga, jer tuženikova tražbina ne postoji, ona je ispunjena i plaćena, što proizlazi iz ovršne isprave JOPPD obrazaca pribavljenih od porezne uprave. Naime, prema šifrniku Porezne uprave za ispunjavanje JOPPD obrasca za kolonu 6.2 obrasca – Oznaka primitka/obveza doprinosa-propisano je da, u slučaju isplate plaće radnika poslodavac unosi šifru "0001", a što je slučaj za obrasce na koje se poziva tuženik. Dakle, tuženik je prijavio nepostojeću tražbinu. Dodatno se ističe da iako je tražbina tuženika u cijelosti ispunjena ona je isplaćena temeljem pravnog posla ugovora o radu koji je tuženik zaključio sam sa sobom tj. nije za to imao ovlaštenja sukladno Pravilima zadruge čl. 74. i čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima s obzirom na to da se na odredbe Zakona o zadrugama koje reguliraju prava i obveze Upravitelju zadruge primjenjuju odredbe Zakona o trgovačkim društvima, zbog čega je tuženik primio ispunjenje na temelju pravnog posla koji ne proizvodi pravne učinke.

2. Tuženik osporava navode iz tužbe i sam tužbeni zahtjev te smatra da je osporavanje prijavljene tražbine tuženika od strane tužitelja neosnovano. Iznosi kako je točno da je tuženik u roku prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad tužiteljem i to u iznosu 26.743,65 eura/201.500,00 kn te da je tražbinu osporio stečajni upravitelj. Tuženik je u svojstvu radnika prijavio potraživanje 1. višeg isplatnog reda koje se odnosi na plaće iz radnog odnosa.

Tuženik je u radnom odnosu bio kod tužitelja temeljem ugovora o radu od 6. travnja 2018. godine i zaposlen je na radnom mjestu upravitelja zadruge.

Tužitelj kao dokaz da su plaće isplaćene dostavlja JOPPD obrasce koji su poslani i sastavljeni na način kao da je plaća isplaćena, dok ista u stvarnosti nije isplaćena. Naime, tužitelj je uz tužbu dostavio i tuženikovu prijavu tražbine uz koje je dostavljen i ispis prometa s računa tuženika na kojem se razvidi da mu niti jedna plaća u spornom razdoblju nije isplaćena. Činjenica da je na JOPPD obrascima pogrešno zavedeno da je plaća isplaćena (oznaka 0001) ne znači da je doista i isplaćena. Činjenica da plaća nije isplaćena je vidljiva i iz gore navedenih prometa po računima tuženika na kojima u spornom razdoblju nije evidentirana uplata od strane tužitelja na ime plaće. Uostalom, da je tužitelj doista i isplatio plaću tuženiku, to može jednostavno dokazati na način da dostavi ispile sa žiro računa tužiteljima na kojima se vidi da je neto dio plaće bio isplaćen tuženiku. Stečajni upravitelj tužitelja je preuzeo svu dokumentaciju vezanu za poslovanje tužitelja, a kao osoba ovlaštena za zastupanje

može tražiti i promete iz banke koji bi dokazali da je plaća doista plaćena tuženiku, no tužitelj isto nije dostavio jer plaća nikad nije bila isplaćena. Tuženik ne zna temeljem čega je pogrešno zavedeno u JOPPD obrascima da je plaća isplaćivana. Tuženik ističe da je to možda bilo ili po inerciji knjigovodstva (da se izbjegnu prekršaji zbog neisplate plaće) ili je tako tražio Hrvoje Bunjevac koji je na temelju dobivenih ovlasti sa skupštine zastupao interese tužitelja uz ovdje tuženika. Činjenicu da je poslove tužitelja dijelom vodio i Hrvoje Bunjevac može potvrditi i svjedok Jadranka Vuković koja također može potvrditi da plaća tuženiku nikad nije isplaćena.

Tuženik spori navode tužitelja da njegov Ugovor o radu ne proizvodi učinak te da je isti sklopljen suprotno pravilima Zadruga. Naime temeljem tog Ugovora je tuženik radio za tužitelja više godina, a da pritom nije primao plaću. Također, neistinita je tvrdnja tužitelja da je ugovor o radu tuženika sklopljen bez ikakvog ovlaštenja. Naime, tuženik je upravo na redovitoj skupštini tužitelja od dana 18. veljače 2015. godine izabran kao upravitelj od strane same skupštine. Pritom je dogovoreno da će tuženik kao upravitelj obavljati poslove upravitelja bez naknade sve dok se ne usvoji poslovni plan tužitelja nakon čega se tuženik kao upravitelj zaposlio temeljem ugovora o radu uz naknadu, a sve uz subvencioniranje Ministarstva poljoprivrede i Agencije za plaćanja u poljoprivredi.

Nadalje ističe kako je poslovni plan tužitelja nekoliko puta odbijen Ministarstva poljoprivrede (te je svo to vrijeme tuženik radio bez naknade), ali je u konačnici poslovni plan tužitelja odobren i to dana 20. travnja 2017. uz obvezu da se isti realizira u roku godine dana. Tuženik je zaposlen kod tužitelja kao upravitelj temeljem Ugovora o radu od 6. travnja 2018., a prema poslovnom planu za razdoblje od 1. travnja 2018. pa do 1. travnja 2019. predviđena bruto plaća za upravitelja je iznosila 17.546,17 eura/132.201,60 kuna. Isti godišnji iznos je predviđen i za razdoblje od 1. travnja 2019. pa do 1. travnja 2021.. U tužnikovom ugovoru o radu je ugovorena plaća bila u iznosu od 1.174,98 eura/8.852,85 kn bruto, a što bi godišnje iznosilo 14.099,70 eura/106.234,20 kn, dakle manje od navedenog u Poslovnom planu i prihvaćenog od strane skupštine tužitelja. Kako je navedeni poslovni plan prihvaćen i od Ministarstva poljoprivrede, tužitelju je bio isplaćen novac odnosno potpore baš za svrhu provedbe plana odnosno, između ostalog, i za svrhe isplata plaće za 2 radnika tužitelja (od kojih je jedan radnik bio i ovdje tuženik).

Na skupštini tužitelja od 1. ožujka 2016. tuženik je kao upravitelj detaljno upoznao članove skupštine o poslovnom planu i dobio jednoglasnu odluku o prihvaćanju poslovnog plana u kojem je predviđeno zapošljavanje upravitelja i knjigovođe. Na istoj skupštini je i predsjednik nadzornog odbora tuženika potvrdio da je također upoznat s izvještajima od strane upravitelja. Na redovnoj skupštini održanoj 9. svibnja 2018., nakon potpisivanja Ugovora o radu između tužitelja i tuženika te početka radnog odnosa (nitko od članova skupštine ili nadzornog odbora tužitelja nije imao nikakvih primjedbi na navedeno zaposlenje te je jednoglasno prihvaćen Izvještaj o radu te financijsko izvješće upravitelja. Dakle, tuženik je i nakon zaposlenja imao jednoglasnu potporu skupštine. Vezano za obavljanje dužnosti sa svojeg radnog mjesta, tuženik je i 8. lipnja 2018. dostavio Agenciji za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju zahtjev za isplatu potpora te je Agencija za plaćanje u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju dana 3. listopada 2018. donijela Odluku o isplati prema kojoj se isplaćuje sukladno poslovnom planu koji je usvojen i odobren od strane Ministarstva poljoprivrede. Navedeno dugovanje tuženik i dan danas kao jamac platac za obveze tužitelja nije otplatio u potpunosti. Tuženik je od svih članova zadruge odnosno tužitelja najviše doprinosio razvoju tužitelja te samom financiranju istoga, za tužitelja je radio bez ikakve naknade više godina, otplaćuje i dan danas dugove tužitelja

kao jamac platac, a tužitelj mu ne priznaje osnovanost njegovog potraživanja s osnove plaće, iako je tuženik dokazao da mu plaća nikad nije bila isplaćena, odnosno tužitelj svojom tužbom i neispravnim JOPPD obrascima nije dokazao da je tuženiku plaća doista i isplaćena. Pritom se ističe da tužitelj nije dostavio niti jedan dokaz o plaćanju plaće tuženika u obliku izvoda ili prometa po računu.

3. Obzirom na činjenicu da je Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broj Tt-25/33678 od 24.03.2025. brisan subjekt ZAGREBAČKI VOĆNJACI P.Z. u stečaju ovdje tužitelj to je ovaj sud Rješenjem od 13.05.2025. utvrdio prekid u ovoj pravnoj stvari. Sud je Rješenjem od 16.07.2025. pozvao stečajnog upravitelja da preuzme postupak te je nastavio postupak u odnosu na Stečajnu masu iza ZAGREBAČKI VOĆNJACI P.Z..

4. Sud je izvršio u uvid u dokumentaciju sadržanu u spisu te je proveden dokazni postupak financijskim vještačenjem po vještaku Ljerka Živković, dipl.oec. stalni sudski vještak za financije i ovlašteni računovodstveni forenzičar iz društva Vještačenja Živković d.o.o. iz Zagreba, Ulica Miroslava Kraljevića 8b, proveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Jadranke Vuković.

5. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

6. Sukladno čl. 7. st. 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a temeljem čl. 219. st. 1. ZPP-a, a temeljem čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Temeljem čl. 221 a. ZPP-a pak, sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključiti će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

7. Predmet ovog spora je utvrđenje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine.

8. Između stranaka nije sporno da je otvoren stečajni postupak nad društvom ovdje tužiteljem pod poslovnim brojem St-3461/21 16.02.2022.(list 3. do 6. spisa) te da je tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio tražbinu u iznosu od 26.743,65 eur/201.500,00 kn kao tražbinu prvog višeg ispitnog reda.

9. Između stranaka također nije sporno da je 24.05.2022. stečajni upravitelj u cijelosti osporio tražbinu tuženika u iznosu od 26.743,65 eur/201.500,00 kn iz razloga,

jer je iz pribavljenih JOPPD obrazaca razvidno da je tuženiku isplaćena plaća (list 32. do 36 spisa).

10. Ako osporena tražbina ima ovršnu ispravu (npr. rješenje o ovrsi, platni nalog, JOPPD), u parnici se može zahtijevati utvrđivanje osnovanosti osporavanja na temelju te ovršne isprave članak 266. stavak 4. Stečajnog Zakona (Narodne novine broj 71/15, 104/17, 36/22, 27/24; dalje: SZ).

11. Stoga je tužitelj u zakonskom roku prema izreci rješenja VTS RH br. PŽ-3781/2022-2 od 14.09.2022. pokrenuo ovu tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine (list 37. do 39. spisa).

12. Između stranaka nije sporno da je tuženik bio zaposlen kod tužitelja na radnom mjestu upravitelja zadruge te da su mu tijekom predmetnog razdoblja redovito obračunavane plaće, podnošeni JOPPD obrasci i obračunavani doprinosi. Sporno je jesu li mu obračunate plaće bile isplaćene odnosno je li tuženikova tražbina postoji, jer tužitelj tvrdi da je ona ispunjena i plaćena.

13. Svjedokinja Jadranka Vuković je iskazala da je vodila knjigovodstvo kod tužitelja oko petnaest godina. Navela je da je tuženik jedno kraće vrijeme bio upravitelj zadruge te da joj je poznato kako je bio zaposlen kod tužitelja. Kao računovođa svakoga je mjeseca dobivala naloge za obračun plaća svih djelatnika za prethodni mjesec, nakon čega je izrađivala obračune i naloge za isplatu plaća i doprinosa, ali sama nije vršila isplatu plaća.

Iskazala je da je, knjižeći izvode iz banke, primijetila kako tuženiku plaća nije bila isplaćivana. U odnosu na JOPPD obrasce navela je da ni u jednom mjesecu nije imala saznanja da tuženikova plaća neće biti isplaćena jer bi se u tom slučaju podnosio drugi obrazac, odnosno koristila druga oznaka na obrascu. Pretpostavljala je da plaća nije bila isplaćivana zbog loše financijske situacije tužitelja.

Svjedokinja je također navela da tuženik prije zasnivanja radnog odnosa nije bio zaposlen kod tužitelja, već je volontirao. Istaknula je da je do njegova zapošljavanja došlo radi osnivanja proizvođačke organizacije kroz programe financirane iz fondova Europske unije, pri čemu je bilo propisano da upravitelj mora biti zaposlen. Odlukom Skupštine tuženik je zaposlen, njegova plaća redovito se obračunavala, a doprinosi su se uredno uplaćivali, dok se isplata neto plaće odgađala do poboljšanja financijske situacije.

Nadalje je iskazala da nije imala saznanja da je tuženik primao bilo kakve isplate u gotovini te da se kod tužitelja gotovinsko poslovanje uopće nije obavljalo. Također je navela da tuženik nije primao naknadu u robi niti je njoj osobno ikada prigovorio zbog neisplate plaće. Iskazala je i da, osim tuženiku, ni drugim osobama nisu isplaćivani iznosi u gotovini. Potvrdila je da je tužitelj podigao kredit kod Zagrebačke banke za koji je tuženik osobno jamčio. Navela je da navedeni kredit nije vraćen te da je Zagrebačka banka od tuženika zahtijevala njegovo vraćanje, odnosno blokirala ga. Dodala je da pretpostavlja kako bi tuženiku, u slučaju poboljšanja financijske situacije tužitelja, bila isplaćena plaća.

14. U nalazu i mišljenju od 22. siječnja 2026. vještakinja je navela da su, prema JOPPD obrascima, tuženiku plaće uredno obračunavane te da je svaki mjesec tuženik uredno potpisivao potpisne liste IP1 obrazaca (listovi 337. do 365. spisa). Uvidom u promet po žiro-računima kod Zagrebačke banke d.d. i Erste & Steiermärkische Bank

d.d. utvrdila je da tuženiku plaće nisu isplaćivane doznakom na njegov tekući račun, za razliku od ostalih zaposlenika.

Vještakinja je također navela u nalazu da nema podatak tko je, osim tuženika kao upravitelja zadruge, imao ovlasti podizati gotovinu s bankomata u ukupnom iznosu od 72.100,00 kn niti na koji su način ta sredstva opravdavana. Prema njezinim utvrđenjima podignuto je 9.569,31 EUR (72.100,00 kn) s bankomata Zagrebačke banke d.d., 25.290,33 EUR (190.550,00 kn) sa žiro-računa Zagrebačke banke d.d. uz opis „materijalni troškovi“ te 42.922,56 EUR (323.400,00 kn) sa žiro-računa Erste & Steiermärkische Bank d.d. uz isti opis, odnosno ukupno 77.782,20 EUR (586.050,00 kn).

15. Na ročištu održanom 12. lipnja 2026. saslušana je sudska vještakinja Ljerka Živković, dipl. oec., stalni sudski vještak za financije i ovlaštenu računovodstveni forenzičar iz društva Vještačenja Živković d.o.o. iz Zagreba, koja je iskazala da u cijelosti ostaje kod svojega pisanog nalaza i mišljenja od 22. siječnja 2026.

Vještakinja je navela da nije zatražila od tužitelja dodatnu dokumentaciju radi utvrđivanja na što su se odnosili materijalni troškovi, jer je podnesak tuženika kojim je predloženo pribavljanje takve dokumentacije zaprimljen nakon izrade nalaza i mišljenja. Dodala je da takav zadatak nije bio obuhvaćen rješenjem o vještačenju te da iz dokumentacije kojom je raspolagala nije bilo moguće utvrditi na što su se materijalni troškovi odnosili.

16. Sud je iskaz svjedokinje Vuković prihvatio kao vjerodostojan u dijelu u kojem iskazuje o načinu obračuna plaća i vođenju poslovnih knjiga, budući da je kao dugogodišnja knjigovodkinja neposredno obavljala navedene poslove. Međutim, sud njezin iskaz nije prihvatio kao dostatan dokaz da predmetne plaće nisu bile isplaćene.

Naime, svjedokinja je navela da je iz bankovnih izvoda uočila kako tuženiku plaća nije isplaćivana na njegov tekući račun, ali je istodobno izjavila da sama nije vršila isplate plaća niti je raspolagala saznanjima o svim načinima raspolaganja novčanim sredstvima tužitelja. Nadalje, njezin iskaz da se plaća nije isplaćivala zbog loše financijske situacije temelji se na njezinoj pretpostavci, a ne na neposrednom saznanju. Stoga sud navedeni dio iskaza ne smatra dovoljnim dokazom da tuženik predmetne plaće doista nije primio.

17. Jednako tako, sud je prihvatio nalaz i mišljenje sudske vještakinje kao stručno i objektivno izrađeno. Međutim, iz nalaza ne proizlazi zaključak da plaće tuženiku nisu isplaćene. Vještakinja je utvrdila jedino da nije evidentirana isplata plaće na tekući račun tuženika, ali je istodobno utvrdila da su tijekom predmetnog razdoblja s računa tužitelja podizana gotovinska sredstva u ukupnom iznosu od 586.050,00 kn te da nije moguće utvrditi tko je tim sredstvima raspolagao niti u koje su svrhe utrošena.

Sud smatra da upravo navedena okolnost onemogućuje izvođenje sigurnog zaključka da tuženik nije primio predmetne plaće. Naprotiv, iz provedenog vještačenja proizlazi da način raspolaganja znatnim gotovinskim sredstvima nije bilo moguće rekonstruirati.

18. Valja istaknuti kako je tuženik u predmetnom razdoblju obavljao dužnost upravitelja zadruge te bio osoba odgovorna za poslovanje i zastupanje tužitelja. Iz provedenih dokaza proizlazi da je raspolagao saznanjima o financijskom poslovanju tužitelja te da je svakoga mjeseca uredno potpisivao IP1 obrasce i nije osporavao obračune plaće. Također nije dokazao da je tijekom trajanja radnog odnosa zahtijevao isplatu plaća, pokrenuo odgovarajuće postupke radi njihove naplate ili na drugi način ukazivao na njihovu neisplatu, iako je kao upravitelj bio neposredno upoznat s poslovanjem tužitelja.

19. Tuženik također navodi u odgovoru na tužbu da je osobno jamčio za kredit tužitelja kod Zagrebačke banke te aktivno sudjelovao u financijskom poslovanju zadruge. Sve navedene okolnosti upućuju na zaključak da je imao potpun uvid u novčane tokove i način raspolaganja sredstvima tužitelja.

20. Stoga, sama činjenica da nije utvrđena doznaka plaće na njegov tekući račun nije dovoljna za zaključak da predmetne plaće nisu bile isplaćene, osobito kada iz provedenih dokaza proizlazi da su s računa tužitelja podizana znatna gotovinska sredstva čiju namjenu nije bilo moguće utvrditi, a tuženik nije pružio uvjerljivo i životno prihvatljivo objašnjenje zbog čega tijekom višegodišnjeg razdoblja nije poduzimao nikakve radnje radi zaštite svog navodno neisplaćenog potraživanja.

21. Slijedom svega navedenog, sud smatra da tuženik nije dokazao postojanje tražbine koju je prijavio u stečajnom postupku, dok je tužitelj dokazao osnovanost osporavanja te tražbine. Stoga je sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim te je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

22. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. ZPP-a. Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022., 138/23, 107/25 dalje u tekstu: OT). Tužitelju je priznat trošak zastupanja za ročište održano 20. svibnja 2024. u iznosu od 125,00 EUR, za podnesak od 26. rujna 2024. u iznosu od 500,00 EUR, za ročište od 3. listopada 2024. u iznosu od 500,00 EUR, za ročište od 27. studenoga 2024. u iznosu od 500,00 EUR, za podnesak od 15. svibnja 2025. u iznosu od 500,00 EUR, za podnesak od 9. veljače 2026. u iznosu od 500,00 EUR te za ročište od 12. lipnja 2026. u iznosu od 500,00 EUR, sve prema Tbr. 8. (sastav podnesaka) i Tbr. 9. (zastupanje na ročištima) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023, odnosno 107/2025, ovisno o vremenu odlučivanja o trošku), uz primjenu Tbr. 54. o vrijednosti boda te odredbe Tarife prema kojoj se na odvjetničku nagradu obračunava porez na dodanu vrijednost kada je odvjetnik obveznik PDV-a.

Na ukupni iznos odvjetničkih nagrada od 3.125,00 EUR obračunat je PDV po stopi od 25% u iznosu od 781,25 EUR, dok je tužitelju priznat i trošak provedenog vještačenja u iznosu od 1.500,00 EUR, pa ukupan dosuđeni trošak parničnog postupka iznosi 5.406,25 EUR.

U Zagrebu 21. srpnja 2026.

SUDAC:
Beatrix Crnogorac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

1. Tužitelju po punomoćniku uz nalog za sudsku pristojbu na presudu
2. Tuženiku po punomoćniku
3. Spis u kalendar 60 dana – parnična pisarnica

Broj zapisa: **9-3088b-036c6**

Kontrolni broj: **02ce3-8b12c-81f39**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BEATRIX CRNOGORAC, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.